

Hebreeën 8:9

“Hoewel Ik mij niet meer om hen heb bekommerd”

Zo in aanloop naar de “high sabbath” en de ontknoping van het Loofhuttenfeest in Israël, de 7e dag van Sukkot, denk ik aan Hebreeën 8:9. Heeft God Zich niet meer om Israël bekommerd al die tijd?

Zou God zo koud zijn en Zijn volk Hem koud laten? Zou de romantiek tussen hen gestopt zijn? Was het over? Dan zouden Mozes en Paulus voor niks bereid zijn geweest uit Zijn boek geschrapt te worden (Ex.32:32, Rom.9:3). Dan zouden de vervangingstheologen een punt hebben.

Afgezien van dat dat iets zou zeggen van God zelf, dat Hij toch niet trouw is ondanks wat Paulus over Hem schrijft in Romeinen 3:3, leent deze tekst zich voor diepte. Wat staat daar nu eigenlijk?

Opmerkelijk

De schrijver van de Hebreeënbrief haalt hier Jeremia 31:32 aan, een hoofdstuk dat gaat over het herstel van Israël door de instelling van het “berith chadashah”, het nieuwe, tweede verbond met hen (31:31-34). Maar wanneer je dat vers opzoekt lees je iets opmerkelijks. Er staat daar namelijk niet dat God “Zich niet meer om hen bekommerd heeft”. Er staat: “hoewel Ik Heer over hen ben”. Een betere vertaling zou zijn: “Hoewel Ik hun Man ben”, hoe bijna alle Engelse vertalingen het hebben. Luther maakte er “waarom Ik hen dwingen moest” van, Willibrord “hoewel Ik hun meester was, wat een Franse vertaling ook heeft (“Quoique je sois leur maître”), en de Statenvertaling “hoewel Ik hen gehuwd had”.

In het Hebreeuws schreef Jeremia:

אָנְכִי בָעַלְתִּי בָּם נְאֻם יְהוָה

“Maar Ik had hen gehuwd een uiting van de Here.”

Hier klinkt de verontwaardiging van God, die ook klinkt in Hosea. Je zou "Ik" schuingedrukt moeten zetten, met nadruk, en er een uitroepeteken achter moeten schrijven: "Hoewel IK hen had gehuwd!" Jeremia pent "Ik" erbij waar het niet nodig is omdat het al in het werkwoord zit in het uiteinde (תי; van rechts naar links lezen). God is verontwaardigd omdat Hij hen gehuwd had bij de Uittocht maar Israël er andere liefdes op nahoudt naast Hem.

Had God afschuw?

Hoe komen we aan een andere vertaling? Het verschil zit 'm in één letter. Jeremia pende בָּעַלְתִּי, "ba'alti" (gehuwd heb). Maar de schrijver van de Hebreeënbrieff maakte gebruik van de Griekse vertaling van de Hebreeuwse Tenach, de Septuagint (LXX), waar καὶ ἐγὼ ἠμέλησα αὐτῶν staat: "en Ik Ik negeerde hen", "verwaarloosde hen". Het zou kunnen dat de vertaler van de Septuagint, een van de 72 (LXX) "ga'alti" las in plaats van "ba'alti" wat Jeremia schreef toen hij de tekst in het Grieks vertaalde. Dat "ga'alti" is wel heel iets anders. Je vertaalt het met "afschuw van hen had" of "van hen walgde", hen weerzinwekkend vond? Vandaag zouden we misschien zeggen: "hoewel Ik van hen baalde".

Nu kan God het niet hebben als wij afgoden hebben in plaats van Hem alleen en zo wilde God hun enige Man zijn en hen niet delen met anderen.

Jeremia 31:31-34

Maar God zal er alles aan doen om hen terug te krijgen. Hij is nooit gestopt van hen te houden en heeft recht op hen. Hij is hun Man. In de genoemde verzen uit Jeremia 31:31-34 over het nieuwe verbond klinkt vijfmaal "Ik zál" of "zullen". Vijfmaal benadrukt God dat het zál gebeuren door vijfmaal "zal" te zeggen. Het staat vast bij God dat het eerste verbond wordt gevolgd door een tweede betere waarin het wel zal lukken. Zij zullen Hem kennen en dienen en er komt een nieuwe bruiloft (Opb.19-22, Matt.25). Ezechiël 36:25-27 komt dan op tafel als tweelingtekst: Harten van steen zullen harten van vlees worden waarop de vinger Gods, de Geest, Gods wetten zal schrijven en diepe passie voor Hem zal verwekken.

Slot

Wat een vooruitzicht! Wij die Yeshua hebben leren kennen uit de goyim weten waar dat over gaat. Nou zij nog, en we zien het voor onze ogen gebeuren. We leven in opwindende tijden, folks. Profetische tijden. Het volk keert terug, de natiën geven hen op, en de Messias staat voor de deur om naar binnen te snellen en Zijn hele volk – als laatste – weer aan Zijn boezem te trekken.

Daarom pen ik onbeteugeld,

Shabat shalom, gibboriem!